

מסורת הש"ס

(א) ולקמן כט: ל. נח: א.
(ב) ולקמן יט: ג. לקמן כג:
כז. כז: עדות פ"ה מ"ה,
(ד) ולקמן כז: ה. ולעיל ח:
לקמן כד. כז. כח: ו. לקמן
עט: קט: ו. כ"ה דפוסית,
(ה) רש"ל מ"ג.

גליון הש"ס

נמ' א"ל אב"י לרב יוסף
הא דר"י רשטואל היא.
עירובין דף ו ע"א ד' פה
ע"א כתובות ד' יב ע"ב:

הגהות הב"ח

(א) 'נב' אדר' מאיר קרמית
ל' הכי קאמינא ר' מאיר
וסי' ורבין גמליאל:
(ב) רש"י ד"ה עשה וסי'
ממנו' (א). ניב נדק' ח
ע"א: (ד) ר"ה ר' מאיר
וסי' נביקין דק' יט ע"א
לומר חניא סומיה דרב
ספא ומימי: (ז) ר"ה
ד"ה וסא וסי' ומה נבדכתי
חולל: (ח) ד"ה משום וסי'
טביל מלח יצחק אי מת
אידך דדרש מיל' להשיא:

מוסף רש"י

[illegible]

ביצד פרק שני יבמות

בַּחֹסֶפֶס אֵין. דְּלֹאִי כְּנוּסָה שְׂמַחָה מוֹתֵר בְּאֲחוּמָּה: עֵשׂוֹ כִּי מֵאִמֶּר.
מִמֶּנִּי הִיא וְי: מִחֶלֶק חֲלָלָה. נִרְמִי: יוֹמִי לֹא מִיִּבְחָה. דְּהִיא זָרָה
עֲרֹוּ בִּזְיוֹה וְכַשְׁנוּלָה לִפְנֵי אֲחִי קֹרֵם מוֹתוֹ וּמוֹקָה לֹא נַעֲשִׂית זָרָה
וְלֹא שְׂמַחָה בִּזְיוֹה וְהִיא הַשְׂמָל וְקֵר נִרְמִי לְגִבְיָה עֲרֹו עֲרֹו בְּצִיל זִיקָה
שְׂחִימָה לֵאחֹוֹי כִּי: מִדְּכָ"ט. כִּי ד'

הוא אמינא מחיים אבל לאחר מיתה פקעה לה זיקה קמ"ל דזיקה בכדי לא פקעה לימא מסייע ליה יבמתו שמתה מותר באחותה באחותה אין כאמה לא ה"ה דאפי' באמה ואידי דתנא רישא רישא אשתו שמתה מותר באחותה דוקא באחותה אבל באמה לא דהויא לה איסורא דאדורייתא תנא נמי סיפא מותר באחותה מתיב בה הונא בר חייא עשה בה מאמר ומת שניה חולצת ולא מתייבמת טעמא דעבד בה מאמר הא לא עבד בה מאמר שניה נמי יבומי מייבמה ואי אמרת שה זיקה הויא לה "צרת אשת אחיו שלא היה בעולמו בויקה אמר רבה הוא הדין דאע"ג דלא עבד בה מאמר שניה מחלץ חלצה יבומי לא מייבמה יהא דתתני

ופסלו: **נעולם אין זיקה.** והא דקאמר
 גלגל מתייבמות משום דאסור לבטל
 מצות יבמין ואי אמתה לייבם הוי חדא
 דלמא מייט אידך אסור ולא מייבם
 ללדא ונפקא מהאי משום אחות אשה
 דחלילה ומייבום הלכך אמרינן ליה
 לקמא חילין דלי נמי מייט אידך הדך
 הויא חילין וחילין לה ומדינא דבבבא
 חלילה דקמא מלי אידך לייבומי דהשתא
 מתיקיימא מצות יבמין דבבבאי
 אלא גזירה דלמא אחי לייבומי
 ברישא: ואי אין זיקה. דלית ליה
 איסור זיקה מיבעל מצות יבמין ולא
 איכפת לן דמאן דלית ליה איסור זיקה
 לא חייש נמי לבטול מצות יבמין: **דאס**
לר"ג דשמעינן ליה אין זיקה. כפ' ר"ג
 [קאמן דף 16.] שמעינן ליה נמי דאמר
 מותר לבטל מצות יבמין כפרק כ"ט
 [קאמן קט: דאסר ר"ג אומר כו.] שמי איה
 דנשאין שמי אחיות אחת גדולה ואחת
 קטנה ומת בעלה של גדולה ופעלה
 לפני בעה הקטנה ומלמדיס אח הקטנה
 למאן דבעלה ולקור נשואים כדי
 לייבם אח וזו שיקטן של זו מהויה
 לנאסור הקטנה עליו שלא היו נשואים
 בגמוריס שמה תמאן ולכך לא מציא
 אח וזו משום אחות אשה: **ר"ג** אומר
אח מצינא מיאנה. ומתייבם הגדולה
 ואחם לאו תמאן גדולה עד שמגדיל
 קטנה ויבעול ויהיו קידושין גמורין
 ומלא גדולה משום אחות אשה. אלמא
 אין זיקה מדשרי קטנה עליה ומותר

כבר אין זיקה לימא נמי מותר לנטל מלוא יצמן: רבן גמליאל
אדר"מ קרמים. נהי נמי דזיקא סבירא להו כי הדדי דביטול יצמן
פליגי: אפילו לטעמא. כי היכא לעיל דהיינוסא דה מית אירך ורבן
גמליאל אפי' היכא דודאי בעל הארז דמחשך עד שמגיד לא
מיא: אה דרב יסודר. דלמר לעיל אסור דמחשך דיש זיקא: דשמואל
משמיה דשמואל רביה שמעי ליה ולא מרי דהוה נמי רביה:
אפי' דאמר רבא דאמר רבא דאמר רבא דאמר רבא דאמר רבא

שומרת

ית.

והוא דקתני מאמר לאפוקי מב"ש. חזמה דמה נרין למיתני בשי מקומות לאפוקי מב"ש. דלקמן צפ"ד אחין (דף ל.) גבי ג' אחים שנים מהן נשואים שני אחיות כו' קתני ומי עשה בה מאמר ומי (ו) חוללת ולא מתייבמת וקאמר רב אשי בגמ' דה"ה אע"ג דלא עשה בה מאמר דיש זיקה וזיקה וזיקה דקתני מזהמך לאפוקי מב"ש. וייל דלי לאו משנה ימירה הוה דייןקין ממני' כפשה דמשמע דוקא עשה בה מאמר ורב דאמר דאז זיקה סבר דמסבירא ה"א דיש זיקה ולי לאו משנה ימירה וזיקה אמרי' דנקט עשה בה מאמר לאפוקי מב"ש:

הא מני ר"מ. דקנוי בקיפא דברי ר"מ לעיל דפריך ממנהי ה"מ לשנוי נמי הא מני רבי מאיר אלא דנחא ליה למרזי קמחא דמנחי כווסיה:

הזני מתירי בתי קאמריין. הלשון
מנומנס דמשמע דלפסר
לסס לכווס מנכס אחד ולא ס"ל
למימר טפי אלס ולי און זיקס הלי
ליינס מדל כו'.

משום דקסבר אסור צטפא
צמות יטפין. הא דלא
כר"ע דלריב עקיבא כי חליץ נמי
צטיל ממות יטפין (ו) (מדרשין)
דדריש צפרק החולץ (לקמן מד. וס)
צית חולץ המכובד קראו צימו
ומדאורייתא אחות חלוצה היא
כחות אשה:

זיקה הוויא לה צרת
 בעולמו בזיקה הא
 אין זיקה ומי סבירא
 זיקה והתנן "ארכעא
 שתי אחיות ומתו
 אלו חולצות ולא
 סביר ר"מ אין זיקה
 זיקה הא לייבם הדא
 כלס אין זיקה משום
 מצות יבמין דלמא
 דין וקא בטלת מצות
 דהא ר"ג אמר אין
 יבמין דתנן "ר"ג
 ואם לא מאנה
 הלזו משום אחות
 מליאל אדרבי מאיר
 ריגין ר"מ חייש אפי'
 לא חייש דלמא
 ודאי לא חייש ומאן
 ייש "א"ל אבי ר'ב
 דשמואל היא דתנן
 שומרת

דמו ליבא למשח לבטול יבמין וי"ל דגורין דלמא אחי ליבס
גריסא וריב"ן פ"י משום דכשעת נפילה לא חזו תרוייהו כל זמן
שלא חל לאחם וקשיא לפירושו דלמא שפלה מחילה שעתה כי
חולץ לשניה דהוה לה יבמה שהותרה וגאסרה דתחזור להמירה
הלאשון: **מ"אנה** מ"אנה ואם לאו חתמין ק"ע שתיני:
ועי' בקונטרס תמחין גזולה עד שגדיל חתמין ועין הלשון
משמע כן דלא הוה ליה למימר הלו אלף ותלף משום אחוס
האלף הואיל דתמחין נמי אנדולה קאי אלף נראה דתמחין
אין זיקה דמכוער הדבר כיון דבהאי ציאה לא מיפסדה גזולה:
שומרת

שימרת

עין משפט
נר מצוה

ד' א טווש"ע אה"ע סימן
קעג סעיף יב:

תוספות ישנים

[illegible]